

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Η της Κ Ι Π Α Ν

12 θέσεις για το 12^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ

Η Ιδρυτική Διακήρυξη της ΚΙΠΑΝ, το 2004, ξεκινούσε με την εξής πρόταση:

«Η πρωτοβουλία αυτή στηρίζεται στην πεποίθησή μας ότι η συνεχής ποιοτική αναβάθμιση του Δημόσιου Πανεπιστημίου στην Ελλάδα ουσιαστικά βασίζεται στην ενεργή παρέμβαση και συμμετοχή όλων μας στα πανεπιστημιακά δρώμενα.»

Η θέση αυτή παραμένει το ίδιο επίκαιρη σήμερα, παρά τις τεράστιες αλλαγές που έχουν συμβεί, τόσο στα Πανεπιστήμια, όσο και στη χώρα, ή μάλλον και λόγω αυτών των αλλαγών.

Επιγραμματικά:

- Το θεσμικό πλαίσιο του Νόμου 4009/2011 εισήγαγε νέους θεσμούς και τρόπους λειτουργίας στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ και ανέθεσε κατά κύριο λόγο στο σώμα των καθηγητών την κύρια ευθύνη των αποφάσεων για όλα τα πανεπιστημιακά θέματα. Όμως, πολεμήθηκε –και πολεμείται– με αμείωτη σφοδρότητα από όσους ήταν και είναι προσκολλημένοι σε αντιλήψεις του παρελθόντος και είχαν/έχουν βολευτεί με τους κατεστημένους μηχανισμούς αναπαραγωγής και διανομής εξουσίας μακριά από διαδικασίες στοιχειώδους δημοκρατίας, διαφάνειας, αξιοκρατίας και αξιολόγησης που διέπουν διεθνώς την πανεπιστημιακή λειτουργία. Γεγονός που είχε ως συνέπεια –μεταξύ των άλλων– τη βιαστική και πρόχειρη τροποποίηση του αρχικού νόμου με τους Νόμους 4076/2012 και 4115/2013, πριν καν ο 4009/2011 εφαρμοστεί και αξιολογηθεί, δημιουργώντας ένα υβρίδιο του παλιού και του νέου, αποδυναμώνοντας τη μεταρρυθμιστική δυναμική του νέου θεσμικού πλαισίου και επαναφέροντας ορισμένες πλευρές του πανεπιστημιακού συστήματος σε ένα νέο θεσμικό τέλμα.
- Παράλληλα, η δημοσιονομική κρίση και τα μέτρα λιτότητας που τη συνόδευσαν, επιβάλλουν μια ασφυκτική οικονομική πραγματικότητα στα Πανεπιστήμια, με περιορισμό των προϋπολογισμών τους, με πάγωμα των διορισμών νέων Καθηγητών, με τη διαθεσιμότητα των διοικητικών υπαλλήλων σε οκτώ Πανεπιστήμια της χώρας, μεταξύ αυτών και τα μεγαλύτερα, και με τη δραστική περικοπή των αμοιβών των καθηγητών, δημιουργώντας συνθήκες υποβάθμισης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης και οδηγώντας στην αφυπηρέτηση ή/και στο εξωτερικό αξιόλογους νέους αλλά και εμπειρότερους συναδέλφους μας.

Η ΚΙΠΑΝ, με τις θέσεις, τις ανακοινώσεις και τις παρεμβάσεις της:

- υποστήριξε κριτικά και δημιουργικά το νέο θεσμικό πλαίσιο για τα ΑΕΙ ως ευκαιρία της αναγκαίας μεταρρύθμισης και προσαρμογής στο Ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο γίνεσθαι προτείνοντας ιδέες για τη βελτίωση και την υπέρβαση δυσλειτουργιών που είναι λογικό να

υπάρχουν στη μετάβαση σε κάτι νέο, ενώ επέκρινε σφοδρά κάθε είδους «παραφωνία» της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας χωρίς εξαιρέσεις,

- υποστήριξε την αξιοποίηση του σχεδίου «Αθηνά» ως μια ευκαιρία για την εκλογίκευση της χωροταξικής διάρθρωσης του χάρτη της Ανώτατης Παιδείας στη χώρα, ευκαιρία που «σπαταλήθηκε» και εν τέλει διαστρεβλώθηκε από τις μικροπολιτικές και πελατειακές τελικές αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας,
- αντιτάχθηκε με σταθερότητα, συνέπεια και συνέχεια σε κάθε μορφή φαινομένων βίας μέσα και έξω από τα Πανεπιστήμια, είτε αυτή προερχόταν από ενδο-πανεπιστημιακούς παράγοντες είτε και από εξω-πανεπιστημιακά στοιχεία,
- αντιτάχθηκε στην ανεργμάτιστη πολιτική μετεγγραφών του Υπουργείου Παιδείας (που μόνο αδιέξοδα δημιούργησε σε όλα τα Ιδρύματα) και στην υποβάθμιση της Ανώτατης Παιδείας σε μέσο άσκησης «ανέξοδης» λαϊκίστικης «κοινωνικής» πολιτικής ,
- αγωνίστηκε με ουσιαστικό τρόπο για την προστασία των αμοιβών των Πανεπιστημιακών, εξαντλώντας όλα τα διαθέσιμα μέσα που η δημοκρατία προσφέρει, και
- προσπάθησε, έστω και χωρίς συμμάχους, να αναβαθμίσει τη λειτουργία της ίδιας της Ομοσπονδίας των Πανεπιστημιακών, να την προστατεύσει από τις προσωπικές φιλοδοξίες, τον στείρο αρνητισμό και την αδράνεια ορισμένων μελών της διοίκησής της, να την κρατήσει μακριά από κάθε είδους κομματικές εξαρτήσεις/παρεμβάσεις και να την καταστήσει αντάξια του ρόλου και του χαρακτήρα του ακαδημαϊκού λειτουργήματος που επιτελούν τα μέλη της.

Η ΚΙΠΑΝ υποστήριξε και υποστηρίζει συγκεκριμένες αρχές που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία των Πανεπιστημίων. Οι θέσεις της ήταν και παραμένουν με συνέπεια:

1. υπέρ της διαμόρφωσης μιας συμφωνημένης στρατηγικής εξόδου της χώρας από την κρίση, στην οποία η Ανώτατη Παιδεία και η Έρευνα θα είναι μοχλός της Καινοτομίας και της Ανάπτυξης,
2. υπέρ της εφαρμογής του νέου θεσμικού πλαισίου για τα Πανεπιστήμια, με άρση των αντιφάσεων και βελτίωσή του όπου απαιτείται, όχι με την επιστροφή στο παρελθόν αλλά σε μεταρρυθμιστική κατεύθυνση, με την καθιέρωση της ουσιαστικής αυτοτέλειας της διοίκησης και της λειτουργίας των ΑΕΙ και με την περαιτέρω ενίσχυση της ευθύνης του σώματος των Καθηγητών στη λήψη των κρίσιμων αποφάσεων για τα Ιδρύματά τους,
3. υπέρ ενός σύγχρονου Χάρτη της Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, με διακριτούς και αλληλοσυμπληρούμενους ρόλους για τα Πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα Ερευνητικά Κέντρα,
4. υπέρ της διαμόρφωσης ενός σταθερού πλαισίου για τον καθορισμό του αριθμού των εισαγομένων φοιτητών σε κάθε Τμήμα, με συγκεκριμένα και αντικειμενικά κριτήρια, όπως είναι το διδακτικό και λοιπό προσωπικό, οι υποδομές και η χρηματοδότηση, καθώς επίσης και υπέρ της κατάργησης του πλήρως αντικαδημαϊκού μέτρου των μετεγγραφών,

5. υπέρ της επαρκούς χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων από την Πολιτεία, με κριτήρια και δείκτες απόδοσης, βασισμένα σε στόχους, στην αξιολόγηση με ακαδημαϊκά κριτήρια και στην κοινωνική λογοδοσία,
6. υπέρ της οργάνωσης δομών και θεσμών που ενισχύουν την αριστεία στις Προπτυχιακές, Μεταπτυχιακές, Διδακτορικές, Μετα-διδακτορικές σπουδές και στη Δια Βίου Εκπαίδευση,
7. υπέρ του εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου της Έρευνας και υπέρ της εγκαθίδρυσης ενός σταθερού χρηματοδοτικού περιβάλλοντος, που θα ενισχύουν τη Βασική και την Εφαρμοσμένη Έρευνα και την Καινοτομία σε όλες τις Επιστήμες,
8. υπέρ της εξωστρέφειας του Πανεπιστημίου στην κοινωνία και στο διεθνές περιβάλλον,
9. υπέρ της αποκατάστασης της συνταγματικά κατοχυρωμένης αξιοπρεπούς αμοιβής των Πανεπιστημιακών Καθηγητών, αντίστοιχης με την πολυετή εκπαίδευσή τους, με το έργο που επιτελούν, με το λειτούργημα που υπηρετούν και τη διεθνή πραγματικότητα μέσα στην οποία καλούνται να υπάρξουν αλλά και να ανταγωνισθούν,
10. υπέρ της διασαφήνισης των σχέσεων μεταξύ των Σχολών Επιστημών Υγείας, ιδιαίτερα των Ιατρικών Σχολών, με το Υπουργείο Υγείας και με τα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία,
11. υπέρ της ενδυνάμωσης της λειτουργίας της ίδιας της ΠΟΣΔΕΠ, έτσι ώστε να εκπροσωπεί τον κλάδο μας με αξιοπρέπεια και να διεκδικεί τα οικονομικά και θεσμικά μας αιτήματα με τεκμηριωμένες θέσεις, με αποτελεσματικότητα και με μαχητικότητα απέναντι σε κάθε κόμμα και κάθε εξουσία, και τέλος
12. υπέρ ενός Πανεπιστημίου που θα αντλεί δυνάμεις από τον πολιτισμό που γεννήθηκε σε αυτόν τον τόπο και θα παράγει πολιτισμό για την κοινωνία και τον κόσμο.

Η ΚΙΠΑΝ σήμερα, εν όψει των εκλογών των εκπροσώπων των Πανεπιστημιακών για το 12^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ (27 Φεβρουαρίου – 1 Μαρτίου 2015) καλεί τους συναδέλφους όλων των Πανεπιστημίων να υπερψηφίσουν τους υποψηφίους συνέδρους που υποστηρίζουν τις θέσεις της, έτσι ώστε ΠΟΣΔΕΠ, τοπικοί Σύλλογοι και Πανεπιστήμια, να εργαστούμε και να αγωνιστούμε μαζί για το σύγχρονο, ποιοτικό δημόσιο πανεπιστήμιο που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μας, στις προσδοκίες των φοιτητών μας και στις προσδοκίες του ελληνικού λαού.

Δ Ι Ο Ι Κ Ο Υ Σ Α Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η
της
Κ Ι Ν Η Σ Η Σ Π Α Ν Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ι Α Κ Η Σ Α Ν Α Β Α Θ Μ Ι Σ Η Σ